

νιαυτὸν περίπου ἀπὸ τῆς συστάσεως της), ἀποτυχούσης δὲ νὰ συνομολογήσῃ ἐξωτερικὸν δάνειον πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸ ἔργον δὲν προσδευσεν· ἀλλ' ὁ ζῆλος δὲν ἐμαράνθη. Προσεδοκᾶτο καὶ ῥόδος ἀρμοδιωτεος· καὶ τοιοῦτος ἐκρίθη, ὅτε ἐδημοσιεύθη ἡ μεταξὺ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος συμμαχητασῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων—*Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας*—συνομολογηθεῖσα τῇ 24 Ιουνίου (6 Ιουλίου) 1827 συνθήκη, διὰ τῆς δόποις (ἐν τῷ Α' ἀρθρῷ) δῷροῦτο, ὅτι: αἱ Δυνάμεις θέλουσαι ζητήσει καὶ ἀπὸ τὰ δύο διαμαχούμενα μέρη, ἀμεσον ἀνακωχὴν, ὡς προσδοποιητικὴν ἀναπόφευκτον συμφωνίαν διὰ τὴν ἔναρξιν δόποιασδήποτε διαπραγματεύσεως· Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν οὕτω διὰ τῆς συνθήκης δρισθέντων, οἱ ναύαρχοι—ὅ, τε τῆς Ἀγγλίας E. Codrington καὶ ὁ τῆς Γαλλίας H. De Rigny—ἀπολύθυγαν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβερνήσιν ἔγχειρον 1830 Αὐγούστου 1827, καὶ ἀπήνησαν, καθ' ἃς εἴχον παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, ἀμεσον ἀπάγτησιν περὶ τοῦ ἢν· Ἡ Ἐλλάς στέγει τὸν δρόμον τῆς ἀνακωχῆς· Πρὸς ταύτην τῶν συμμάχων τὸν ἀπόφασιν ἡ Ἐλληνικὴ Κυβερνήσις ἀπάντησε τῇ 21 Αὐγούστου (2 Σεπτεμβρίου) 1827 καταφατεῖσαι· (Βλ. τὴν μὲν συνθήκην ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ τῷ κατὰ τὴν ἀγαγέντην τῆς Ἐλλάδος, Τόμ. IA, σελ. 716—728· τὴν δὲ περὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐλλάδος παραδοχῆς τῆς ἀνακωχῆς, ἐν τῷ Τόμ. I, σελ. 19—28.).

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὸ πολυπληθέστερον μέρος τῶν ἐν Σύρῳ κατοίκων ἀπετέλουν Χίοι. Οὗτοι, ἀμα δημοσιεύσεις τῆς συγθήκης, συνῆθον· καὶ, σπουδαίως συνδιασκεψάμενοι, ἐκριγαν ὅτι ἐπειγουσα ἦτο ἀνάγκη γὰ εὑρεθῆ ἡ Χίος εἰς ἐμπόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν. Θέσιν, ποὺν ἢν Πύλη ὑποχρεωθῆ ὑπὸ τῶν συμμάχων Δυνάμεων γὰ ὑποχύψη εἰς τὴν παραρχὴν τοῦ ὄρου τῆς ἀνακωχῆς, κατὰ τὴν συνθήκην. Ἀναμετροῦντες δὲ ὅτι ὑπῆρχεν ἔτι πρὸς τοῦτο καὶ ῥόδος, (ὅτε ὄντος ἐκ τῶν προτέρων γνωστοῦ τοῦ ἀκάπιτου τῆς Πύλης, εἰθίσμενης ἀείποτε νὰ ἔξιγγοράζῃ τὸν χρόνον διὰ περιστροφῶν), ἔθεσαν τὰς βάσεις περὶ τε τῶν μέσων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνέργειας διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ κατέστησαν τοιεὐθῆ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Κωνσταντίου Λαυτράρη, Δημητρίου Γαλάτη, καὶ Νικολάου Σιδερεικούδη συγχειμένην, γρηγόρησαντες αὐτῇ τὴν πληρεξουσιότητα· νὰ συλλέξῃ παρ' ἀπάντων τῶν Χίων προαιρετικὰς Χρηματικὰς συνεισφορὰς, θεωρουμένας ὡς δάνειον ἐπὶ ὑποθήκη τοῦ γιακοῦ ἐδάφους, ἀποδοτέον ἐντόκως διπλάσιον μετὰ τὸ αἰσιον πέρας τῆς ἐκστρατείας·—νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγχροισιν τῆς Κυβερνήσεως (α)—καὶ νὰ διγανίσῃ ἐν γένει τα

(α). Τὴν αἰτησιν ἐνέκρινεν ἡ Κυβερνήσις. Τὸ ἀνήρων διάταγμα, ἐκδοθέν ἐν Αἰγαίῃ τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1827,

τοῦ κατὰ ξηρᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν πολέμου. Λαπτηρὸν, ὅτι ἡ καλῶς ὀργανισμένη ἐκστρατεία ἀπροσδοκήτως ἀπέτυχεν! Οἱ τῆς ἀποτυχίας λόγοι, εἰς ἴδιαιτέραν ἀνηκοντες ἀφήγησην, δὲν ἔχουσι γάρων ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν μηνιανευθεῖσαν τριμελὴ Ἐπιτροπὴν τῷ Χίων ἐξ Σύρου ἀγκέτει ἡ σφραγίς, ἡς ἄνωθε παρετέθη δύτυος.

Τῇ 10 Ἀπριλίου 1880. Α. Ζ. ΜΑΜΟΓΚΑΣ.

ΟΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΕΣ

Γεν. τῆς ἐν τῇ Ἀγατολῇ Περιηγήσεως τοῦ Ιωσήφ Ρεΐναχ.

Συνίγνωστος τόπος τοῦ σελ. 225.

Κοινωνικαὶ σχέσεις ἀληθῶς εἰπεῖν δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἐλλάδι· καθότι δὲ μὲν ἀνὴρ ἔχων νὰ φροντίζῃ περὶ τε τῶν ἰδίων ὑποθέσεων καὶ τῶν κοινῶν, τὰς δόποις θεωρεῖ ὡς ἰδίας, ἀρκεῖται εἰς τὰς ἐν τῇ ἀγρᾳ, τῷ χρηματιστηρῷ καὶ τῷ καφενείῳ συναθροίσεις, ἡ δὲ γυνὴ, θεωρουμένη, σπασ παρ' ἀρχαῖοις, ὡς δλως δευτερεῦον πρόσωπον, ζῆται κελεισμένη ἐντὸς γυναικωνίου, κατ' οὐδὲν διαφέροντος τουρκικοῦ χαρεμίου. Ἄλλ' ἀνευ ἀνδρῶν ἀέργων καὶ γυναικῶν δυναμένων νὰ διαθέτωσιν ἐκυτῶν ἐλευθέρως οὔτε αἴθουσα δύναται νὸν ὑπάρχει οὔτε συγκαναστροφή².

Ἡ Ἐλλὰς στερεῖται καὶ αριστοκρατίας, ὅπερ δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐτύχημα ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψίην, καθότι τὸ δημοκρατικὸν πολιτευμα τῆς Ἐλλάδος εἶναι μία τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, οὐχὶ δύως ὡς τοιοῦτο καὶ ὑπὸ κοινωνικὴν, ἀφοῦ ἀδύνατον εἶναι νὰ γεννηθῶσιν ἀληθεῖς καλλιτέχναι, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ ὁδία σχολὴ ἀριστοκρατικῆς τάξεως. Πολλοὺς εἰδὸν ἐν Αθήναις πλουσίους, οὐδένα δύως χαρούμενον τοῦ πλούτον του ἢ μὴ ἐπιθυμοῦντα ν' αὐξήσῃν αὐτὸν, δοσὶς δήποτε καὶ ἀνήναται. Ἀν μετά τὴν φροντίδα ταύτην περιστεύῃ καὶ ῥόδος, οἱ μὲν φιλόδοξοὶ πολιτεύονται, οἱ δὲ φρόνιμοι κοινωνται. Οἱ τελευταῖνοι δύως οὐτοὶ ἀποτελοῦσιν ἐλαχίστην μειονοφορίαν. Ἄλλ' οὐδὲ πέριττας ἀστῶν (bourgeoisie) ὑπάρχει· ἐν Ἐλλάδι ἢ ἀλλοτίς διάκρισις, οἵας αἱ ἀλλαγοῦ, μεταξὺ τῶν κατοί-

ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 65 τῆς Γενικῆς Εφημερίδος τῆς Ἐλλαδοῦ.

1. Ἀκριβής στατιστικὴ θήλειν ἀποδείξει ὅτι δότσω πολυάσχολος Ἡ Ἐλληνη̄ κρίνει ἐν τούτοις εὖλογον νὰ θυσιάζῃ τὸ ἡμίτον τοδιάλγιστον τοῦ βίου του εἰς συγχρηματηρίους ἐπισκέψεις, μνημόσυνα καὶ κηδείας. Σ. Μ.

2. Ἐνδέχεται νὰ ἔχει τοῦτο ἀληθές ἀλλ' ὅπως δήποτε κατὰς παράδοσος φαίνεται· ἡνῶν παρ' δημοκρατικῷ δημοσιογράφῳ ἡ ἀριστοκρατικὴ θεωρία τῆς ἀνάγκης ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἀνδρῶν ἀέργων καὶ γυναικῶν δυναμένων νὰ διαθέσωσιν ἐκυτῶν ἐλευθέρως». Σ. Μ.

κανέτον μεκροῦ τούτον φασὶ λείου. Οὐδὲ γέδη πα-
ρετήρησεν ὁ Ἀθηναῖος, τῷ ἔντοπικον τῆς οἰστάτης
εἶναι οὕτω θεῖχοθόν παρὰ τῇ φυλῇ ταύτῃ, ὅτε
ὁ ἐσκαρπόφωνος καρπούρεων πῆσε εἴρηται πᾶς ὁλοεύθυ-
μιλεῖ μετ' οἰνειότητας πρὸς τὸν διαβάνιον τοῦ
πουργίου, ὃ δὲ αὐλάρχης κατ' οὐρέα λογίζεται
ἀνώτερος τοῦ ὑπόρετου, οὗτοις στινέροντα ὑπο-
δηματα αὐτοῦ παρασκευαζόμενος συγχρόνως εἰς
διδακτορικὰς ἐξετάσεις. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλαις
χωραῖς οἱ μεταξὺ τῶν διαφόρων τάσεων φραγμοὶ
ἐκρηγνύονται. Οἱ ἐπαγαστάσεως, ἀλλ᾽ ἐν Ἑλλάδι
οὐτετοιαῦται τάξεις ὑπάρχουστιν οὔτε κάνερώμα-
τα καιγωνικά. Οἱ κάτοικοι τῶν αρχαίων Ἀθηνῶν
διηροῦντο εἰς πολίτας καὶ εἰς δούλους, σήμερον
δε δευτέραρχούσιν εἴηται μόνον πολίται οἵτις πρὸς
ἄλλήλους ως κατὰ τοὺς δυνοτάκους χρόνους. Καὶ
ἡ μὲν πολιτικὴ ἴστος εἰναι πρόσφατος αὐτῶν
κατάκτησις, ἡ δὲ ἐνώπιον τοῦ νόμου ὅλως ἴδα-
νική, ἀφοῦ τα πάντα ἀγοραῖσθαι εἴναι τοῖς
ἄλλοις καιρωνικοὶ ἴστοις ὑπῆρχεν ἀείποτε οὐ-
σιῶδες φυλετικὸν γνώρισμα τῶν Ἑλλήνων.

Οσα καλοῦμεν ἐν Περιτίοις διασκεδασιγ εἰ-
ναι σχεδὸν ἄγνωστα ἐν Αθηναῖς. Ἐππούς ἔχου-
σι μόνοι οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν καὶ θέα-
τρον μόνον τὸν γενιῶνα ὑπάρχει². Τοσαύτη
δὲ εἶναι ἡ ἀγτιπάθεια καὶ αὐτῶν τῶν πλου-
σιωτέων ποὺς πᾶσαν χάριν ἐπιδείξεις δαπα-
νῆν, ὅπεις αἱ συγαναπτροφαῖ εἴναι σπαχιώταται³
καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ γεύματα⁴ καθότι ὁ φύσει
ἔγκρατης Ἑλλην ἀδυνατεῖ νὰ μαντεύῃ ποίαν
αἰσθανούμεθα ἡμεῖς εὐχαριστησιν συνενωχούμε-
νοι μετὰ φίλων. Οὗτος τραγεὶ πάντοτε οἰκογε-
νειακῶς, καὶ τὸ γεῦμά του περιορίζεται σχεδὸν
ἀμεταβλήτως εἰς ὄψιστον, κεφαλὴ ἀρνίου, ὅπω-
ρας τινὰς καὶ κυρίων πυκνοτάτου καρέ. Μετά
τοῦ συμπόσιου τοῦτο οὐδενὸς ἀλλού δρέγεται
εἰς ἡ ποτηρίου δράκη⁵, ἐφουερίδος καὶ ζωηρᾶς
τινος πολιτικῆς συζητήσεως, ἀτινα εὔρισκει εἰς
τὰ καρενεῖα, ἀναπληροῦντα ἐν Ἑλλάδι τὰς αι-
θουμάς. Οὐδείς ποτε Ἑλλην ἐσκέφθη μέχρι τοῦδε,
οὐδὲ θέλει σκεψθῆ ἐπὶ πολὺν εἰσέτι καόνον, νά-

1. Ανευ τῆς ἐλαχίστης προθέσεως πόδις συγκαλυψιν τῶν ἐλλειψεων τῆς παρ' ἡμῖν ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, πάρει ἐν τούτοις νὰ δύολογίσωμεν ὅτι ἐλάττωμα τῶν ἡμετέρων δίκαιων εἰναι πολὺ μᾶλλον τὸ νὰ χαρίζωνται εἰς τοὺς πτωχούς ἢ νὰ πωλώνται εἰς τοὺς πλουσίους. Σ. Μ.

2. Τὸ δὲ θέασις μόνον τέσσαρα. Σ. Μ.

3. Τοῦτο θέλει φαῦχ ὅπωσοῦν παράδοξον εἰς τοὺς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταῖον χειμῶνος σπανίως κατροθώσαντας νὰ κατακλι-

χωσι πρὸ τῆς πρωΐας. Σ. Μ. οφεγγειτο διοτι κακούσιο
4. Όποιεν μὴ ἔρχουν αἴσιόσσαι ἀλλαὶ πικρτεῖν,
τατίζειν διαγγράφειν τοὺς δυστύχεις· "Ελληνας
καὶ ὥσκην μετὰ τὸ γεῦσα. Σ. Μ. Ι.

τρέχη ως παρθήνειν εἰς τον αναπτυγμένον πρόσκαλλον
κιέργιαν ούψηλῶν σχέσεων γοτ δυναρένων· νὰ
χρησιμεύσωσιν αὐτῷ εἰς τὸ βιωτικὸν τοπάδιον
ἢ ὅπως ερωτολογίην μετὰ γύναιων· Τὸ έσπερ-
ρώς· δέχονται μόνου οι θηραργοὶ καὶ οἱ πρώτη-
ν πουργοὶ, τοι μὲν περὶ τοὺς διακοσίους ρυθμούς
γῆστε, οἵ δε τρεῖς· ή τέσσερας οι τεγέδες γόβους·
Φράκουν καὶ θεούς οὐ λαμπρότεροι γίνεται χρηστοί·
ἐννέα Βλλάδι μόνον κατὰ τὰς ἑπτάκοδους τέλετας,
σπανιώτατα δέ βλέπει τις ἐν τοῖς θηραργοῖς τέλον· Α-
ττην γυναῖκα τοῦ οὐκοδεπότου, ητιει μέγιστη
φουστανὴν ἀλαζόνην ἔντορ κοιτῶνταν της· Καὶ
ληπτὰς εἰπεν μίαν μόνην γυναρίζων Ἀθηναῖς
αἴθουσαν ἥπι προεδρεύει την πόλιν· Καὶ οὐδενός γε μηρό-

Οὐτως μεγάλην ἐντύπωσιν μόι ἔστροξέντε
ἡ ὄλως δευτερεύουσα θέσις τῆς γυναικός ἐν τῷ
βίῳ τῶν· Ἐλλήνων. Κατ τῶν ρεὸν ἴσορδοντικῶν ἡ
ἔλλειψις φυτεύει τοσούς εἰς τὴν αὐτοτελεῖν κατ
διανοητικὴν εὐεξίαν· τοῦ φυλής, ἡ ἔλλειψις ὅ-
μως ἑταρῶν, τῶν ἡδίστων τούτων τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ ιτερόφων, φανταστικούς ἡραρχούς τάχη
αἵτινες τῆς σκανθάρητος, τῆς εὐκαθίστατης σκημα-
τοῦ· Ἐλλήνα ἡμίονος ἀρρενοφύλακος· ἐπὶ τούτῳ τοῦ οὐδείλιοῦ τοῦ
μπέρικού ἀέτρον· Ἀνατολίτην· ΛΑΙ· Ἐλλήνιδες ζέστε
κεκλεισμέναις ἐν τῇ οἰκίᾳ, ποδὲς ὄντως περιεργ-
γονεῖναι οὗτοι οὐδεμίτιν δεικνύουσιν ὅρειν χειρο-
φετήσσαντος πιστεύοντας κατ σκηνόν, νός ἐπὶ Δῆμο-
μοσθένους, οὗτοι μόνος αὔτων ἐν τῷ κόσμῳ προσ-
οιστιμός εἰναι· τὸ οἰκουμένην κατ τελεστοιτέντον· Αἱ
ἐρωτικαὶ σχέσεις εἶναι· λέν· Ἐλλάδια πιστεύοντες ἀξιοθή-
ρετικαῖ, δύσον ἐν Ιταλίᾳ συνθήεις· Η καρκησσα
Θεοτόκη, ἡ καρπεσσα σεμένη, τῆς διηγήθη τοῦ πατέρος
Δέσμου τὴν ιστορίαν, ἐξωστόλημένη εἰστετη ἀπασχο-
λουσα τὰ πνεύματα τῶν· Ἐλλήνων ὡς τερατῶ-
δης τις ἔξαιρεσις· Η παιδεία τῶν σημερον· Ἐλ-
λήνιδων εἶναι· στοιχειωδεστάτη· οὐδεμία αὖ-
τῶν γυνώμενοι διὰ τὴν γλώσσαν πλὴν τῆς μητρό-
κης, καὶ ἐκ τούτου ἀδύνατεν αὐτοῖς γνωστή μη-
θιστορήμαται· Ἀληθής δέ καὶ ὄντως πειστογόνος
ἡ μητέρα ἐπανάστασις θέλει ἐπόνθει, οταν εἰσδύσσω-
σιν εἰς τοὺς ἐλλήνηκούς γυναικειντας· τὰ συγ-
γράμματα τοῦ Βελζάκη· καὶ τῆς Γεωργίας· Σάχη-
δης·

Ολίγιστοι ἀπαντῶνται τεγνίται ἐν τῇ κοι-

1. Κατὰ μετριόφρονα ἀπαιτήσων τὴς ἐν λόγῳ
κυρίᾳς ἀντικατεστησάμεν τὰ πρὸς αὐτῆς δέ^τ ἀ-
ποστιλπτικῶν. Σ. Μ. Καταστήσουται τούτη

2. Η γυναικεία αρχή της ἐπανάστασις φαίνεται
ήμερη διάγονον-επίφοβος, όπου τὰ ἔργα τῆς Σάνδης
κατ' οὓς Βαλέξης εἶναι ήδη άπο εἰκόσι πενταετίας
κατ' ἓν πρώτοτού πρώτων κατ' ἓν μεταρρύθμισε γνωστά
εἰς τὰς «αρατομέριας ἐρ τοῖς ἐλληνικοῖς γυ-
ναικῶνταί τις». Τόσον δὲ δικτύην-επιρρόην ἀσχού-
σιν ἐπὶ τῆς φαντασίας αὐτῶν τὰ βιβλία ταῦτα,
ώστε ἐτύχαστον πόλλα σκέψεις για μίαν ζητηθείσα δι' ἐπ-
στολῆς ἐχόυσης θεωρούσθετος. «Στενάλε με κατ'

τίδι τάντη τῆς πέχυνς, ἔνθα διεσώθη ἐν τούτοις ἡ λατρεία τοῦ καλοῦ. Οἱ πάντες Ἕλληνες ἀρκοῦνται θαυμάζοντες τὰ ἀρχαῖα ἀριστουργήματα καὶ ἀναβάλλοντες τὴν δημιουργίαν νέων μετά τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης ἴδεας.⁶ Καλὸν προσέτι ἐνόμισαν νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ παράγγελμα τοῦ Πλάτωνος, ἔξορίσαντες τῆς δημοκρατίας τῶν γραμμάτων πάντας τοὺς ποιητὰς πλὴν τοῦ Ῥήγη.⁷ Ή χωροῦσα εἰς κατάκτησιν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος στρατιὰ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ὡς ἡ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', οὔτε δραματόποιῶν, οὔτε κομμωτῶν οὔτε μαγείρων, μόνην δὲ προφυλακὴν ἔχει πολυάριθμον σῶμα ἐφημεριδογράφων. Βιβλία ἀπ' ἐναντίας ἐκδίδονται ὅληγιατα ἐν Ἑλλάδι, οἱ δὲ συγγραφεῖς αὐτῶν εἰναι ἐξ ὄντων μᾶλλον ἢ ἐξ ἀναγνώσεως γνωστοί, μη ἔχαιρουμένοι τοῦ κ. Παπαράγκοπούλου, δόστις εἶναι ἐν τούτοις ιστοριογράφος πρώτης τάξεως, καὶ τῶν ἀλλων ἀγγειῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς τοῦ Κοραῆ. Μετὰ λύτης πρέπει νὰ δύμολογήσω ἐνταῦθα δριτάναρθρητος εἶναι ἡ πληθυντικὴ τῶν ἱστορῶν καὶ δικηγόρων ἔνεκα τῆς φιλασθένου κράτεως καὶ ἐρίτικῆς διαθέσεως τῶν Ἕλληνων². Καλ' ἀ ἐπληροφορήθην, οἱ ιστοροί εἶναι ἐπιστήμονες, οἱ δὲ δικηγόροι εὑγλωττοί καὶ ἀσυνείδητοι, ως ἄξιοι διάδοχοι τοῦ Δημοσθένους· ἀλλ' οὔτε τῶν πυρετῶν οὔτε τῶν δικῶν ἢ ἀφθονία ἀρκεῖ ὅπως παρέχῃ ἀρτον εἰς τοσοῦτον πλῆθος, ὥστε ἀπαντῷ τις ἀνὰ πᾶν βῆμα ἀέργους νομομαθεῖς καὶ ἀσκληπιαδας.⁸ Ή τοιαύτη κατάστασις εἶναι μεστὴ κινδύνων, ἀφ ἐνὸς μὲν ἀποστεροῦσα βραχιόνων τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δημιουργοῦσα πολυάριθμον τάξιν, οὐδὲν ἀλλο ἐπιδιώκουσαν εἰπεῖ δημοσίας θέσεις ἢ κυβερνήσεων ἀνατροπάς. Οἱ τοιοῦτοι φαίνονται πιστεύοντες ὅτι εὑρίσκονται ἀκόμητες τὴν εὐδαίμονα ἀρχαῖαν ἐποχὴν ὅτε ἡ κτητησία πολυαριθμῶν δούλων ἐπέτρεπτοις ἐλευθέροις πολίταις νὰ σταυρῶσι τὰς γειρας ἐργαζόμενοι διὰ μόνου τοῦ ἐγκεφάλου. Εἰ δοποιούμενοι περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου ο κύριοι οὗτοι ἀπαντῶσι μεγφόρμενοι τὴν ἔλληνικὴν γῆν ὡς υπὸ πασούχουσιν ἀφ' ἔσωτῆς χρυσοῦ

vara diaibáσω καὶ, ἀρ δὲ ἔχης ἀλλο τίποτε, ἀ-
ῆται καὶ Βα.λάκ». Σ. Μ.

1. Κατ' ἀκριβῆ στατιστικὴν λογίου φίλου τῆς «Ἐστίας» ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ὑπέρ τους χιλίους ζῶντες στιχοπλόκοι, καὶ ἐπὶ ὅλην πέταρτον αἰώνος ὑπενθάλλοντο κατ' ἔτος εἰς τὸ βουτσιναῖον διαγωνισμὸν τριάκοντα κατὰ μέσον ὄρον ἐποποίησι, δράματα ἢ λυρικαὶ συλλογαί. Σ. Μ.

2. Περὶ τῆς ἐριστικῆς διαθέσεως ἔχει πληρέστερα δίκαιον ὁ συγγραφεὺς, πρότερην δύμως φοράν ἀκούομεν περὶ τῆς κράσεως τῶν Ἑλλήνων ὃς ἐξαιρετικῶς φιλασθένουν. Σ. Μ.

στάχεις, δπώς. διέρχιανται ἀφρόντιδας ἡμέραις
ἐν τούς οἰκουμενοὺς, πή ἄγοστον καὶ τοῖς αὐτοῖς
τοῦ Ἀκαδήμου. Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἕκουσον
ἀκαταπάστως βρέθηκοντα εἰς τὰ ὅτα μου τὸν
χορὸν τῶν ἀριστοφανείων βατράχων· ταῦτα

«Αἴθηρ, έμδυ βόσκημα, καὶ γλωττής στροφίγγιον
- καὶ ξύνεσι καὶ μυκτήρες δεσφρεντήριοι». [1] Τοῦτο τὸν

Τούτων οὐτώς ἔχόντων, ἡ διοικησίς τοῦ βασιλείου εἶναι δύτικός ἐλεγεγή, ὃς αὐτὸς ὁ Ἑλλήνες ὅμολογούσιν, ἵσχυρούσινοι ὅτι διέμενε τούρκικη, ἥτοι ἀνίκανος καὶ διεφθάρμενός· Ὅσα περὶ τούτου ἔχουσα καὶ ἴδοις σύμμασιν εἰδόν² ἐπιβεβαιοῦσι τὴν γνώμην ταῦτην. Τα γάρφια εἰσὶ πλήρη ἀλεπτῶν, καὶ τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν, ἐν πάντι ἀλιθῷ τῆς ὑπηρεσίας εἰκοσάκις πλειόνες τῶν ἀναγκαῖων. Οἱ ἀνὰ πᾶσαν ὑπουργικὴν κοίσιν μεταβαλλόμενοι νομάρχαι εἰσὶ κατὰ τὰ τοῖα τούλαχιστὸν τέταρτα ἀνίκανοι καὶ ἀνίκαια ὄντα. Πάξ Ἐλλήνη μὴ ἐμπορος πιστεύει ὅτι το κράτος δψείλει αὐτῷ δημοσίαν θέσιν, σύνταξιν ἢ ἐπωμίδας. Ἀλλὰ τότε πρέπει ἐξ ἀπαντος να μεταβείθῃ ὃς ἀκατάλληλον τὸ ὄνομα τῶν ἐλευθεριῶν δῆθεν ἐπαγγελμάτων ἔη, ὃς ἐλεγον αἱ ἀρχαῖαι, ἐλευθερῶν διατριβῶν.

• Αφοῦ κατέδειξαν τὸ βάθος τοῦ νεοελληνικοῦ τούτου ἔλκους καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ κινδύνους, ἐπιτοπήτω ἡμῖν γὰ εἰπωμεν ὅτι οὐδόλως συμμερίζουεθ. τὴν γνώμην τῶν θεωρούντων τοὺς σημερίνους ἀθηναῖούς ως ἀλλούς Βυζαντινούς. «Πανδημοσίᾳ ἐκπαιδεύεσις παρεχομένη εἰς λαὸν πρὸ πολλοῦ στεγοθέντα αὔτης», ἔγραψεν δὲ Λαμαρτίνος, «προξενεῖ ἐν ἀρχῇ αὐτῷ εἰδός τι θάμβους καὶ παραζάλης. Οὐ τοιούτος λαὸς ὁμοίαζει τὸν ἐκ ζοφερᾶς εἰρητῆς εἰς εὐκλίον τὸ πόνον ἀποτόμως μεταφερούμενον ή τὸν πόλλον νηστιν καὶ εἰς πλουσίαν τράπεζαν αἰφνίς παρακαθήμενον. Οὐ μὲν τούτων θαυμοῦσται ὑπὸ τῆς περισσείας τοῦ φωτὸς καὶ μένει ἐπὶ τινας στιγμας τυφλός, δὲ δύναται καὶ γέραποθάνει ἐκ τῆς ἀδηφαγίας· ἀλλὰ οὐδόλως ἔπειται ἐκ τούτων ὅτι τὸ φῶς καὶ η τροφὴ εἶναι καθ' ἕνατα ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ μόνον ὅτι η αἰφνιδία μεταβολὴ διαίτης ἀποβαίνει ἐπικινδύνος. Τοις αὐτή τις εἶναι καὶ η ἐκπαιδεύεσις τοῦ πλήθους παράγοντας ἐν ἀρχῇ πληθώραν τινὰ ξαναθήτων καὶ ἀπαιτήσεων, αἵτινες διαταρασσούσιν ἐπιτιναχρόνον τὴν πολιτικὴν ἴστορίαν, μέχρις ὃς δηλουριγνήσωσιν αὐταῖς ἔκπτωται στάδιον ἐ

4. Τὰ ἀκατέρω δὲν λέγει ὁ χορὸς τῶν ἀριστοφανείων Βατοδύων, ἀλλ᾽ ὁ Εὔοπιδης. Σ. Μ.

2. Όντως σπανία πρέπει νά ύποτεθή ή δέξιο δέρκεια του συγγραφέως, πέντε μόνας ήμέρα διατριψαντος ἐν Βλλασδι καὶ ἐν τούτοις δύνα μένουν νά ὅμιλός της περιστώναις στατεῖδεν. Ιδίαις ὅμιλασιν. Σ. Μ. ΙΙ. Σ. Αρχαίαν στ. Κτενι. είκοσι ίσα

νεργέτας¹.» Και ἀριθμόζουσι μὲν τὰ ἀνωτέρω πῆδης· Ελλάδη, ἣτις φύσεις τοκήν τούτου ἐπλάσθη ἔντετε 1830 πέραν παντὸς μέτρου στενόχωρος· διὰ τὴν ἐλληνικὴν δραστηριότητα. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀδύνατῶν νὰ μένῃ ἀκίνητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καλυσόμενος νὰ προχωρήσῃ· δὲ Ἐλληνος στρέψεται περὶ ἔκατον· ὃς τοιόυρος ἐντὸς κλωθίου, πάσχειν ἐξ πληθώρας δραστηριότητος θύματα μέγεντις νὰ ἐξαλθῆσῃ αὐτὸν εἰς πυρετώδη κινήσαται, ἐπικινδυνακαθ' ἔστι τοι διλέθεις πρὸ πάντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἴσορθοπίαν τῆς χώρας· νὰ διλέθεις· Κατὰ τοιαύτην δόσον δύο· ἐδείκνυνται ἀφ' ἑταῖρον φύσιμα· Τοι πρῶτον ἔξαρτατοι ἐν μάνης τῆς Βύρωπης, ἣτις ἐφαρμόζουσα τὴν βερολίγειον συνθήκην καὶ παραχωροῦσα εἰς τοὺς Ἐλληνας τὴν Ἡπειρον μετά τὸν Ιωαννινῶν καὶ τὴν Θεσσαλίων μετά τῆς Δαρίστης, θέλει παράσχειν ὑγιαῖς τροφὴν εἰς τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, ἐπὶ τοισυντούλαγχιστον αἰώνια, τὸν ἀπαιτούμενον πόπως διογκωθώσει τὰς ἡέας αὐτῶν κτήσεις, γαρέας στούδους, στρώσθει στὸν προδρόμους καὶ καλλιεργήσωσι τοὺς ἄγρους, τὰ δάσαν καὶ τὰ μεταλλεῖα· Τοι δεύτερον φύσιμον δύναται νὰ ποτίσῃ τοὺς Ἐλληνας μόνον κυβέρνηστες αστιβαρὰ· καὶ πράματι· ἀξία τοῦ βαθύτατος δημοκρατικῆς, κατάρχουσα τὸ ἀμιθεῖον τῆς ἀνωτέρας πανθεστήσεως πατέεινταιεις περιορίζουσα εἰς τὸ ημισκέντην παροχούσῶν τὰς δημοσίας θέσεις καὶ καθιστᾶσα αὐτὰς ἀπροσίτους εἰς τὸν πυρχόντα· διαλύσουσα τὰς μονάς καὶ ζευγνύουσα εἰς τὸ ἀριστον τοὺς ἐν αὐταῖς παχυνομέναις εὑρώστους εκηφῆναις, ὡνδὸς ἰδρωτὸς δύναται νὰ μεταβάληται· βραχεῖ χρόνῳ τὴν ὄψιν τῶν ἐλληνικῶν ἄγρων· Τὰ στράτευτα νομοθετήματα νοούμενον περαρχούντα πόπως ἀποστολής ἐστὶ διεκτίναγμος· τοῦ ἐκβούζαντινισμοῦ τῆς Ἐλλάδος².

ΑΝΕΥ ΟΙΚΟΦΕΝΕΙΑΣ

[Μυθιστόρημα· Επιτορρος· Μαλώ· βαθεινήν παρὰ τῆς γραλλίκης· Ακαδημίας· Μετάφρασης· Α. Π.· Ραγκαβή]·

Συγκριτική σελ. 228· 36 ρούμ.· Υπεισελθεῖσαν τούτην την οικοφενειανήν·

Ο πρώτος μαυροφόρος.

«Η μάτη τοῦ Αρθούροῦ ήτον Ἄγγλος καὶ ὠνομάζετο κυρία Μίλλιγκαν, ήτον δὲ γέρος, καὶ ἀλλο παιδίον δεν εἶχε, δηλαδὴ δὲν εἶχεν ἄλλο παιδίον ζῶν, διότι εἶχε καὶ ἄλλον μίον πατώτοτο

1. Πρώτος θυμως ὄρος τῆς ποιαύτης δημιουργίας σταδίοι είναι τὸ γ' ἀπελπισθῶσιν οἱ ἀπαιτηταί θέσεων· διότι θέλει φροντίσει ἀυτὸν περὶ τούτου ἡ πολιτεία. Σ. M.

2. Νομίζουμεν διτε της προσφέρομεν εἴκοδούλευσιν εἰς τὸν συγγραφέα διακόπτοντες τὸν μετάφραστον τοῦ ἔργου αὐτοῦ, εἰς τὴν μόνην αὐτῆς σελίδα καθηκός οὐδὲν ἔχομεν γ' ἀντείπωμεν. Σ. M.

κοντρά, διτε τοι διαδικασίας εἰς την οικοφενειανήν·

«Οταν ήτον ἐξ μηνῶν τὸ παιδίον ἐκεῖνο εἶχε χαθῆ ἢ κλαπῆκαι ποτὲ δὲν κατερθώθη νὰ εὑρθεῖσε τὰ ἔχνη του· Είναι δὲ ιδέας τοι, διτε τοῦτο συνέβη, ὅτι κυρία Μίλλιγκαν δὲν ἐδυνάθη νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐρεύνας, διότι ὁ σύζυγος της ἀπέθυνσε καὶ ἡ ίδια ήτον πολὺ ἀσθενής, μὴ εἶχουσα τὴν συναίσθησιν τῶν συμβανόντων πέρι της. Διὰ τοῦτο τὰς ἐρεύνας διηγήθηνεν δὲ ἀνδρόδελφός της, καὶ Ἰάκωβος Μίλλιγκαν· Ἄλλα δὲ κλαπῆκαι αὕτη δὲν ήτον θάστη, διότι δ. κ. Ἰάκωβος Μίλλιγκαν εἶχε συμφέρειν ἐκ διαιμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸ τῆς νύμφης του. «Αν τῷ δοντὶ δὲ ἀδελφὸς ἀπέθυνσεν ἀπαίτει, αὐτὸς ἐκληρονόμει.» Οπως δήποτε αἱ ἔρευναι αὗτοῦ δὲν ἐπέτυχον, καὶ πανταχοῦ, εἰς τὴν Ἄγγλιαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὸ Βέλγιον, εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀδύνατον ὑπῆρχε ν' ἀνευρεθῆ τι ἀπέγνων τὸ παιδίον. Ηντούτη τοι διαδικασία περισσότερη τοῦ μετατρέποντος τὸν μετρόπολην τοῦ Αρθούρου·

«Ἄλλα τὸ καχεστικὸν καὶ ἀσθενεικόν τοῦτο παιδίον δὲν εἶδενται νὰ ζήσῃ, ἔλεγον οἱ λατροί· Πιθανόν ήτον ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ ήμερας εἰς ἡμέραν, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲ καὶ Ἰάκωβος Μίλλιγκαν ἐκληρονόμει τὸν τίτλον καὶ τὴν περιουσίαν που πρωτοτόκου ἀδελφοῦ του, διότι οἱ κληρονομικοὶ οἱόμοι διαφέρουσι κατὰ τὸπους, καὶ ἐν· Ἄγγλια ἐπιτρέπουσιν τεῖν τινας περιστάσεις θεοῖς νὰ κληρούσι την μητρὸς ἀποκλειομένην τοῦ Τάχελπιδας τοῦ κ. Ἰακώβου Μίλλιγκαν ἀνέβαλε λοιπὸν ἡ γένησης του· Αρθούρος, ἄλλα δὲν τὰς κατέστρεψε. Νὰ περιψεινή μόνον εἶχε· τοι δοντούτοις· Κατοπέριμενε, νῷ γε στρέμει αὐτὸν τοτὶ νόμον·

«Ἄλλο αἱ προρήσεις πῶν πιατρῶν δὲν ἐπηλήθευσαν· Ο Αρθούρος ἔμεινεν ἀσθενεικός, ἄλλα δὲν ἀπέθυνεν, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ· Η ἐπιμέλεια τῆς μητρὸς του τὸν διετήρειεις τὴν ζωήν· Τὸ ποιεῦτο οὖθε θαύματα γιαρίσει τῷ Θεῷ· συνεχῶς εἴτε παναλαμβάνεται μεταξύ τοῦ κατέληφτον τοπιάτη· Εκαπούτακις ἐνομίσθη· εἵτε τετέλεσται, καὶ ἀκατοντάκις ἐσώθη· Άλλην καδίασθρος, γένοιστε καὶ συγγρόνως, εἶχε πάσας τὰς ἀσθενειαῖς δισταύλωνται νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς πατοδίκων·

«Ἐπ' ἐσχάτων τῷ εἶγεν· ἐπέλθειν φοβερός ἀσθέγεια, καλουμένον ἴσχιαλγία, καὶ ἔχουσα τὴν ἐδραγεν της εἰς τὸν γόμφον· Πρὸς θεραπείαν αὐτῆς οἱ λατροὶ είχον διατάξει θειούχα μάδατα, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κυρία Μίλλιγκαν εἶχεν ἔλθειεις τὰ Πυρνιάτα· Αφ' οὐδόμως τὰ λουτρά ματαίων ἐποικιασθῆσαν, ἀλλήλην θεραπείαν διέταξαν οἱ λατροί, νὰ μένη δὲσθενής ηπλωμένος, χωρίς νὰ δύναται νὰ πατήσῃ τὸν πόδας εἰς τὴν γῆν·

Τότε ἡ κυρία Μίλλιγκαν διέταξεν εἰς Βορδώ